

Szeretet

2024

JÚNIUS

6. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

TARTALOM

Beszámolók:

- Lelkipásztori találkozó Kolozsváron
- EBAVISZ-konferencia Perecsenben
- Női csendesnapok a Hargitán
- Családok ÚRratöltve

„Nem baj, ha utcaseprő lesz belőled. Mert ha úgy úgy sepred föl azt az utcát, hogy reá visszanézve elégedett leszel magaddal, akkor minden rendben van”. A munka ebben a vonatkozásban a jövőre mutat. Arra, hogy megérezzük azt, kinek szól ez, kiért végezzük. És belesűrítjük azt a szeretetet, amelyet azok iránt érzünk, akik majd élvezni fogják a munkánkat. Ilyenképpen pedig „a munka a láthatóvá tett szeretet”.

A hívő ember és a politika

„Hívő ember ne politizáljon!” hangoztatják olykor éppen azok, akik maguk is politizálnak, csak más keretek között. Politikai értelemben igen forró időszakot élünk mind geopolitikai, mind társadalompolitikai szempontból. Már több mint két éve háború zajlik a szomszéd országban, és az Európai Unió is, melyhez tartozunk, egyre inkább belesodródni látszik a konfliktusba. Kevesen vannak a béke pártján, és már a média is háborús üzemmódban működik. Néhány nappal ezelőtt követett el merényletet a szlovák miniszterelnök ellen egy személy, aki állítása szerint nem volt megelégedve azzal a politikai irányzattal, amit a miniszterelnök képvisel. Ő öt pisztolylövéssel fejezte ki politikai véleményét. A másik nagy politikai téma a társadalmi nem, a „gender” kérdése. A „gender” szó lényegében azt fejezi ki, hogy az ember nem születik férfinak, vagy nőnek, hanem azzá válik. Ebből következik, hogy már törvényekkel biztosítják az azonos neműek házasságát több országban is. A progresszív irány arra mutat, hogy előbb vagy utóbb törvény fogja tiltani a keresztyének számára is, hogy a bűnt bűnnek nevezzék (pl. homoszexualitás).

Nem lehetünk tehát kívülállók, mert mind hitéleti, mind társadalmi szempontból – gyülekezeti tagokként és állampolgárokként is – érintettek vagyunk. A júniusi önkormányzati és európai parlamenti választások eredményeképp lehet, hogy mérséklődni, vagy netalán éppen növekedni >>>

>>> fog a háborús feszültség. De az is lehet, hogy újabb feszültségcok generálódnak. Mi, akik nem e világból valók vagyunk, mégis ennek az országnak vagyunk a polgárai, és ha akarjuk, ha nem, valamennyire mi is alakítjuk a közéletet. Ugyanis a politika görög eredetű szó, és közéletet jelent. Így tehát mindenki, aki részt vesz a közéletben, akár aktívan (pl. sokat dolgozik a közösségért), akár passzívan (pl. nem érdeklik a köz dolgai) politizál.

A kérdés tehát nem az, hogy politizálunk-e, hanem hogy aktív vagy passzív politikát folytasson a hívő ember? Ha az ószövetségi prófétákat, az Úr Jézust, vagy az apostolokat nézzük, akkor azt kell megállapítanunk, hogy nagyon is megvolt a véleményük, a látásuk az adott kor társadalmi helyzetéről, és azt aktívan kívánták befolyásolni. Nem kevés sikerrel. Királyváltások, sőt birodalmak bukásai is fémjelezték egyik-másik próféta politikai ténykedését. Aki igazán ragaszkodik a hitéhez, ma is óhatatlanul ütközik ilyen-olyan nézetekkel, és szemben találja magát olyan társadalmi folyamatokkal, amelyeket Isten is rossznak tart. Amennyiben szóvá tesszük észrevételeinket, vagy kifejezzük nemtetszésünket bizonyos ügyekben, még ha azok nem is országos, csupán helyi szintű ügyek, akkor már politizálunk. Így beszélhetünk nemzetpolitikáról, országos politikáról, nemzetközi politikáról, pártpolitikáról vagy éppen egyházpolitikáról. Na melyik érint minket?

Majdnem mindegyik, de igazán döntési helyzetbe – amikor aktívan beleszólhatunk a politikába – csak ritkán kerülünk. Külön öröömre szolgál, hogy országunkban helyhatósági választásokon több helyen hívő testvérek is vállalták a felelősséget szűkebb közösségükért, és megválasztották őket tanácsosnak, polgármesternek, alpolgármesternek. Olyanokról is tudok, akik már 5. mandátumukat töltik a polgármesteri székben, és bizonyára nem véletlenül, hanem azért, mert hívő emberként és a Bibliához igazodva hozzák meg döntéseiket és vezetik, képviselik közösségüket. Az Úr áldja meg őket, és legyen minél több hívő ember a helyi politikában!

Az országos és pártpolitikára azonban már nem mondhatjuk el ugyanezt. Ott ugyanis nagyobb pénzek mozognak, és ahhoz számbelileg még igen kevés az evangéliumi keresztyén ebben az országban, hogy a „minden rossznak gyökere” ellen érdemlegesen tehessen valamit. Azonban, ha jelöltként nem is, szavazóként vállalhatjuk a felelősséget azért, hogy településünk, országunk, földrészünk szeke-renek rúdját jobb irányba mozdítsuk. A júniusi európai parlamenti és önkormányzati választás most éppen arra kínál lehetőséget, hogy mi, hívők is éljünk a jogunkkal, és meggyőződésünk szerint, jó lelkiismerettel szavazva, aktívan alakítsuk országunk és az Európai Unió politikáját.

De mi van, ha nem az az irány kapja a legtöbb szavazatot, amelyikre a voksodat teszed? Akkor kár volt elmenni szavazni? Nem. Egyáltalán nem. Sőt a lelkiismereted nyugodt

lehet a felől, hogy ami rajtad állt, megtetted ahhoz, hogy jó irányba haladjunk. Úgy gondolom, hogy az Úr Jézus el is várja tőlünk azt, hogy ne csak passzivitásunkkal (volt idő, amikor csak így lehetett), hanem aktív politizálással is alakítsuk szűkebb, illetve tágabb környezetünket. „És igyekezzetek a városnak jólétén, a melybe fogságra küldöttelek titeket, és könyörögjetekek érette az Úrnak; mert annak jóléte lesz a ti jóléteitek” (Jer 29:7).

*Veress Efraim lp.,
Szalárd*

Az új imaház megnyitójának 25. évfordulója és elszármazottak találkozója lesz Paptamásiban

2024. szeptember 1-én szeretnénk hálát adni az elmúlt 25 évért, amit az új imaházban tölthettünk, megtapasztalva az Isten kegyelmét és szeretetét. E negyedszázados évforduló alkalmából szeretettel meghívjuk azokat, akik a gyülekezet tagjai vagy hozzátartozói voltak az elmúlt időszakban, hogy

ezen a napon együtt magasztaljuk az Urat a ő hűségéért. A szervezés megkönnyítése céljából részvételi szándékukat kérjük, jelezzék az **albertizs@gmail.com** emailcímen, vagy a **+40735501357**-es telefonszámon!

Albert István Zsolt lp.

Ha már megtaláltad, ne keres tovább! (III.)

– Azoknak, akik csodákra és jelekre várnak. Alapige: Lk 11:29

Voltak olyanok is, akik egyenesen azt kérték, hogy legyenek öngyilkossági gondolataik! Pedig ezek rettenetesekek, és nem lenne szabad engedni, hogy uralják a lelket! Te skorpiót kérsz! Követ! Kígyót! És azt hiszed, hogy ha ezeket megkapod, akkor majd inkább el tudod fogadni Isten áldását, a mennyi kenyeret, az Élet kenyerét! Isten meg fogja tőled tagadni, amit így, ilyen balgán kívánsz! Légy elégedett azzal, hogy szeledebb úton-módon talál meg Krisztust! Engedd, hogy az enyhe déli szél fújja be életed hajóját Krisztus kikötőjébe! Ne imádkozz viharokért! Elégedj meg azzal, ha Isten a szeretet kötelékeivel von magához, a Megváltó vonzásával! Ne követelj korbácsot és láncokat! Ne keresd a Sínai-hegynél tapasztalt villámlásokat és mennydörgéseket! Halld meg helyette a Golgota hegyéről hangzó hívást!

Azok, akik úgy érzik, ők jelek és csodák nélkül nem tudnak bízni Krisztusban, vagy álmok és érzések nélkül, olyan jeleket hajkurásznak, amelyek másoknak sem adtak meg! Hadd adjak erre egy-két példát – példázatokból és a valós életből!

Ott volt a tékozló fiú: etette a disznókat, és olyan éhes volt, hogy szívesen evett volna ő maga is a moslékból! Erre felvetődött benne a gondolat: „Felkelek, és elmegyek az én atyámhoz!” Ő milyen jelt kapott? Elindult, hogy keresse atyja orcáját. Milyen jelt kapott, kérdezem én? Úgy néz ki, hogy semmiféle hír vagy hívás nem érkezett hazulról. De elindult, hogy megkeresse apját – és bocsánatot talált!

Vagy vegyünk egy másik esetet! Krisztus a kereső lelkeket az özvegyasszonyhoz hasonlította, aki a hamis bíróhoz fordult segítségért. Újból és újból kiáltott hozzá, egészen addig, amíg megkapta, amit kért! Neki milyen jel adatott? Ha volt jel, akkor a jel pont az ellenkezőjére mutatott, mint amit szeretett volna! De azért kitartott kérésében! Vagy nézzük a kánaánita asszonyt! Ő azt kérte, hogy Jézus gyógyítsa meg a lányát. De Krisztus kemény szavakkal szólt hozzá: „Nem helyes, hogy a fiak kenyerét elvegyük, és az ebeknek dobjuk!” Ahelyett, hogy jelt kapott volna, ami bátorította volna, kemény szavakat hallott Krisztustól, amelyek csüggesztőek voltak. És mégis megkapta, amit kért! És akkor Te miért ne kapnád meg?! (...)

Ne várj tehát jelekre, amikor mások sem kaptak jelt! Ehelyett kövesd mások példáját, akik nem kaptak jelt, és kapd meg Te is ugyanazt az áldást!

Most szeretnék rávilágítani a kételkedés bűnére, mert igazság szerint ez rejlik amögött a vágy mögött, hogy jeleket lássunk. Először is, tudod, mire jutsz a hitetlenkedéssel? Hazugnak tartod Istent! Hát nem azt mondja a Szentlélek: „Aki nem hisz az Istennek, hazuggá tette őt”?! Hogy kezeljük a hazug embereket? Ha mondanak nekünk valamit, azt feleljük, hogy „Nem hiszem, amit mondasz!” – és bizonyítékot várunk. Nos,

az örök Isten kijelentette, hogy mindazok, akik hisznek az Ő Fiában, megtartatnak! És te azt feleld neki, hogy te ebben kértelkedsz?! Azt mondod: „Én ezt nem tudom elhinni, további bizonyítékokra van szükségem! Jelet és csodát akarok!” Ezáltal hazuggá teszed Istent!

Ezenkívül megsérted Isten szuverén, mindenható voltát is. Neki joga van ahhoz, hogy adjon vagy ne adjon jeleket. De te ezt mondod: „Jelt kell adnod nekem most, mert különben elveszek! Nekem nem is kell a kegyelem, ha nem kaphatom meg a saját feltételeim mellett! Nagy Isten, ha nem érezhetem magam úgy, ahogy érezni szeretném, akkor én nem is akarom az üdvösséget! Van egy elképzelésem arról, hogy hogyan kell működnie a kegyelemnek, és ha nem úgy van, ahogy azt én jónak látom, akkor inkább a pokolban vetek magamnak ágyat, mintsem hogy elfogadjam Krisztust!” Akárki vagy, kedves hallgatóm, hajtsd magadtól messzire büszkeséged, hajolj meg a mindenható Isten jogára előtt, és mondd neki inkább ezt: „Uram, ments meg engem, ahogy Te akarod! Hiszek, Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek!”

El kell mondanom továbbá azt is, hogy ha jelt követelsz, akkor *bálványimádó* lettél! Mit tesz egy bálványimádó? Így szól: „Én nem tudok egy láthatatlan Istenben hinni! Nekem kell egy aranyborjú, vagy egy kép, vagy szobor, amelyet látok a szememmel, és tapintani tudok a kezemmel!” Te ugyanezt mondod! Képtelen vagy elhinni Isten pusztá szavát! Azt mondod, hogy neked kell valami, amit érzel és látsz. Pedig ez nem más, mint merő bálványimádás! A saját álmaidat, érzéseidet, lelki rezdüléseidet vagy furcsa benyomásaidat megbízhatóbbnak tartod, mint magát Istent! Az Ő helyébe teszed ezeket – így bálványt csináltál belőlük! Hát nem kellene reszketned ilyen bűn elkövetése miatt?!

És nem veszed észre, hogy hitetlenségeddel megfeszítetted a Megváltót? Azok, akik a fához szegezték, nem voltak nagyobb bűnösök mint te, aki ezt mondod neki: „Vérző Megváltó, hiszem, hogy meghaltál a kereszten! Hiszem, hogy véred el tudja törölni a bűnöket. De a magam részéről nem bízom benned, hogy megmentesz engem! Nem tudok bizalommal fordulni hozzád, megbízni benned! Nem tudok, és nem is fogok! Bízom a férjemben, a feleségemben, de a Megváltóban képtelen vagyok bízni! Emberekben megbízom – de nem tudok bízni Isten Fiában, aki fölmagasztaltatott az egek fölé!”

Ez viszont egyenlő azzal, hogy megfeszítetted Őt! Nem tudom, mi lehetne ennél rosszabb! A kezébe vert szögek nem lehettek kegyetlenebbek, mint ez a bizalmatlanság iránta, ami kétségbe vonja az Ő felfoghatatlan szeretetét és isteni hatalmát!

Lehet, hogy te erre azt mondod: „Ez nem igazságos! Nem erre gondoltam! Csak azt szeretném, hogy megtapasztaljam a Szentlélek munkáját a lelkemben!” Akkor viszont még egy vád szól ellened: a Szentlélek munkájában akarsz bízni, ahelyett, amit Krisztus megtett Érted! Az egész Bibliában egyetlen olyan mondat sincs, amely szerint a Szentlélek munkáját kellene tennünk hitünk és bizalmunk alapjává! >>>

>>> A Szentlélek tevékenysége, noha dicsőséges, mégse mondja róla a Biblia azt, hogy ez feltételezi a bűnös ember bizalmát! Ha a Szentlélek munkáját helyezed oda, ahol Krisztus művének kellene lennie, akkor megszomorítod magát a Szentlelket! Mert amit a Szentlélek a legkevésbé tenne, az az, hogy Isten Bárányának a helyébe lépjen!

A Szentléleknek az a küldetése, hogy dicsőítse, magasra emelje Krisztust. Akkor hogyan léphetne a helyébe?! Amikor azt mondod: „Nem bízom a vérben, nem bízom Krisztus igazságában, nekem kell valami a Szentlélektől, amiben bízhatom, akkor éket versz a Szentlélek munkája és Krisztus műve közé, és ez aztán végképp megszomorítja Isten Szentlelkét!

Alaposan átgondoltam ezt a témát, és komolyan tárom eléd. Attól félek azonban, hogy minden igyekezetem dacára megmaradsz ebben a tévelygésben, bűnben. Imádkozom, hogy mégse legyen így – és hogy maga Isten Szentlelke mutassa meg neked, hogy mekkora veszélyben forogsz! Mi lenne, ha meghalnál ebben az állapotban? *Majdnem* meg vagy mentve! Valamennyire már fölébredtél. Sok jó vágy él benned. De az, aki csak *majdnem* van megmentve, az *teljesen* el fog kárhozni. A *majdnem* egyenlő azzal, hogy egyáltalán nem!

Az egyszerű házigazda *majdnem* bereteszte a házat éjszakára. A betörő azonban bejutott! A halálra ítéltnek *majdnem* megkegyelmeztek. Mégis végrehajtották rajta a halálos ítéletet! Egy hajót *majdnem* megmentettek a süllyedéstől, de a végén mégis elsüllyedt, magával ragadva azokat, akik rajta voltak! A tüzet *majdnem* sikerült eloltani – de a *majdnem* nem volt elég, s végül az egész város leégett! Arra az emberre, aki *majdnem* megragadta az örök életet, arra csak egy sors várhat: kicsúszik a kezéből, és végül a pokol lángjaiba fog hullani!

Aki itt Krisztus *nélkül* él, az ott is nélküle lesz... de ott már késő lesz megragadni a csak *majdnem* megragadott kezét!

Talán még sok-sok év áll előtted. De ha állandóan csak halasztgatod a hit kérdését, azt, hogy teljes bizalommal Jézus Krisztushoz fordulj, ennek következményei lehetnek. Ha ma hiszel Jézus Krisztusban, akkor akármit követtél is el, teljes bocsánatot kapsz bűneidre! Ha viszont továbbra is a saját jószágodban, cselekedeteidben bízol, érzésekben és jelekben, vagy bármi másban, csak Krisztusban nem, akkor előfordulhat, hogy többé már nem harcol érted a Szentlélek! A lelkiismereted már nem szólal meg, hanem megkeményedik, te pedig, aki ezeket a bálványokat imádtad, bele fogsz halni a végzetes tévedésbe! Elveszel, noha ott hangzik előtted az evangélium, a fénye a szemedbe világít, mégse veszed észre! Szomjan halsz, noha az élet vize ott csörgedezik a lábadnál. Igen, szomjan halsz, egyszerűen azért, mert nem vagy hajlandó lehajolni és meríteni belőle, ahogy Isten azt kínálja, nyújtja neked! Vess hát véget még ma ezeknek a butaságoknak, ezeknek a bűnöknek, és higgy az Úr Jézus Krisztusban a Szentlélek ereje által! *(vége)*

C. H. Spurgeon igehirdetése

Ford. Williams Alexanderné (szül. Kmethy Anikó)

Lelkipásztori konferencia volt Kolozsváron

Isten kegyelméből a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségéhez tartozó gyülekezetek lelkipásztorai 2024. április 15-én együtt lehettek a kolozsvári imaházban az éves lelkipásztori konferencián, melynek témája az volt, hogy „Hogyan teljesítette be az Úr Jézus az ószövetségi próféciaikat?”

A közösségi alkalom Rajna Ottó főtáskár köszöntő szavaival és Szűcs Sándor, pasztorációs alelnök imára buzdításával kezdődött a Mt 24:32 alapján. Sándor testvér hangsúlyozta, hogy fontos figyelni az idők jeleit azért, hogy felkészülten tudjuk várni az Úr Jézus második eljövételét.

A konferencia előadója, meghívott szolgálattevője *dr. Meno Kalisher* volt, aki Jeruzsálemből érkezett, és lelkipásztor a ottani, újszövetségi alapokon álló, Messiáshívó gyülekezetnek. A szolgálat angol nyelven történt, és Mezei Tamás, az Élet Szava Bibliaiskola igazgatója tolmácsolta.

A szolgálat *első része* a törvényben kijelölt időkről szólt. Testvérünk rámutatott, hogy az Isten által adott ünnepek előrevetítik a megváltást és az Úr Jézus második eljövételét. Például a páska ünnepe előrevetítette a Krisztus kereszthalálát, az első zsenge ünnepe az Úr Jézus feltámadását; a hetek ünnepe utal a pünkösdre, a megígért Szentlélek kiadására.

Elmondása szerint az ünnepek ennek ellenére csak árnyéka a valóságnak. A valóság maga Jézus Krisztus, és nem szabad felcserélnünk Őt a pusztai ünnepekkel. Egy ünnep önmagában lehet szép, felemelő, szívmengető, de a lényegét a feltámadott Jézus Krisztus és a vele való élő kapcsolat adja. A Gyülekezetnek, Isten megváltott népének arra kell törekednie, hogy mindig magát Krisztust ünnepelje neki odaszánt és elkötelezett étellel.

A szolgálat *második része* a jó és helyes szolgálat, közösség témakörét ölelte fel. Fontos gyakorlata volt a pünkösdkor megalakult gyülekezetnek, hogy tagjai együtt voltak a tanításban, a közösségben, az úrvacsorában és az imádkozásban. Számunkra követendő példa az, amit az első gyülekezetben gyakoroltak, ahogy megélték a hitüket és ragaszkodtak az Úr Jézushoz.

Ahhoz, hogy másoknak jó példát tudjunk mutatni a

Krisztust követő életről, fontos, hogy mindig komolyan vegyük a Biblia tanításait, útmutatásait, és egyre hitelesebben éljük meg a hitünket nap mint nap.

Kiváltság, áldott lehetőség hogy ezekben a nehéz időkben még szabadon tanulmányozhatjuk Isten ígését, annak különböző összefüggéseit, tanításait! Hálásak vagyunk, hogy a Kolozsvári Magyar Baptista Gyülekezet vállalta, hogy helyet biztosít a lelkipásztori konferenciának. A közösségi alkalom közös ebéddel zárult.

Kelemen Szabolcs Dénes /p.

A fotókon a konferencia résztvevői, és a meghívott előadó, dr. Meno Kalisher

Jubileumi ünnepély lesz Marosvásárhelyen

„Az Úr kegyelmességéről emlékezem.... Te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre!”

A marosvásárhelyi gyülekezetben **100 éves jubileumi ünnepélyre kerül sor 2024. július 14-én.** Az Úr kegyelméről emlékezünk, arról, hogy mindezidáig megtartott. Isten iránti hálánkat ünnepélyes formában szeretnénk kifejezni. Szeretettel várjuk a gyülekezetből elszármazottakat és mindazokat, akik velünk együtt kívánnak ünnepelni! Akik szeretnének részt venni ezen az ünnepélyen, kérem jelezzék részvételi szándékukat a következő telefonszámon: 0735501178! (**Vajda Miklós**, ügyvezető lelkipásztor)

Felvételi a teológiára

A **BTA** felvételit hirdet a 2024/2025-ös egyetemi évre a következő szakokon:

1) **lelkipásztori szak - alapképzés** (BA-licenciátus diploma). A más igei szolgálatra készülők a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nőtagjai. A képzés időtartama a lelkipásztori szakon 8 félév (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

2) **Kántor szak - alapképzés** (BA-licenciátus diploma). Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nőtagjai. A képzés időtartama 6 félév.

3) Szintén a 2023/2024-es egyetemi évre hirdetünk felvételit **mesterképzésre (MA)**, a baptista teológia tagozaton azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés időtartama 4 félév.

4) **A mesterképzésen belül** lehet jelentkezni **zenei specializációra** is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nőtagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>.

További információkért érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700).

Jelentkezési határidő: 2024. június 30.

Giorgiov Adrián

Veress Ernő, oktatásért felelős alelnök

Az olimpia résztvevői Szatmárnémetiben...

A VIII. Bibliai Olimpia kerületi szakasza

Az idei tanévben újból meghirdettük a Bibliai Olimpiát, immár nyolcadik alkalommal. Ezúttal a Józsué életét tanulmányozták a gyermekek és a tizenévesek, s emellett a nagyobbak a Titusz levelével is megismerkedtek. Az idei évben 37 gyülekezetből 230 gyerek indult a helyi megmérettetésen, amit a helyi gyülekezetekben 2024. február 4-én írtak meg. A 70 pont fölötti értéket elért versenyzők tovább indulhattak a kerületi szakaszon.

2024. április 6-án az ország 7 pontján: Nagyváradon, Szilágykerden, Krasznán, Nagyfaluban, Szatmárnémetiben, Kolozsváron és Székelyudvarhelyen összesen 196 gyermek gyűlt össze, hogy a kerületi szakaszra kijelölt ígereszek és igeversek alapján összeállított feladatokat megoldják.

A gyermekek izgalommal jöttek el a megmérettetésre. Énekléssel, imával kezdtük az alkalmakat, a gyermekek bátorítást kaptak az igéből, hogy tanulmányozzák továbbra is a Bibliát, s kamatoztassák azt az életükben. A tesztírás mellett volt lehetőség játékokra is, ismerkedésre,

... és Kolozsváron

s a vendégfogadó gyülekezetek szeretetteljes fogadtatásában is részesültünk.

Nagyon hálásak vagyunk, hogy sokat készültek a gyermekek, odaadással tanultak az olimpiára. Az országos szakaszra 90 pont fölötti pontszámmal lehetett továbbjutni, s ezt idén 66 gyermek érte el. Hisszük, hogy nem hiábavaló volt a tanulásba, igetanulmányozásba fektetett idő, s a megfelelő időben eszükbe fog majd jutni a gyerekeknek, tiniknek, sőt a tanítóiknak és a szülőknek is mindaz, amit tanultak.

Köszönjük a tanítóknak, a szülőknek és a gyülekezeteknek a támogatást és a segítséget a szervezésben; a gyermekeknek pedig gratulálunk a kitartó munkához. Tartsatok ki továbbra is! Folytassátok az ige tanulmányozását, tanulását!

Reménnyel nézünk a jövő felé, készülve a Bibliai Olimpia országos szakaszára, amire, ha az Úr is jónak látja, 2024. május 25-én kerül majd sor Szilágyballán.

*A Bibliai Olimpia munkacsapata nevében,
Bereczki Klára*

KÉPHÍR

Április 16-án dr. Mészáros Kálmán, a budapesti Baptista Teológiai Akadémia rektora és dr. Balla Péter, gazdasági főigazgató Nagyváradra látogatott, ahol az összevont teológiai oktatási nap keretében erdélyi tanárokkal együtt részt vett a BTA Fakultatív Konzultációs Központ diákjainak tanításában. Az utóbbi években a BTA igyekszik kapcsolatokat kiépíteni a határon túli magyar és más nyelvű teológiai intézményekkel, így a Nagyváradai Emanuel Egyetemen is. A magyarországi vendégeket dr. Paul Negruț rektor és dr. Giorgiov Adrián dékán – aki a BTA egyetemi docense is – fogadta az intézményben.

EBAVISZ-konferencia Perecsenben

2024. április 20-én, szombaton került sor az Erdélyi Baptista Vasárnapi Iskolai Szövetség (EBAVISZ) szervezésében megrendezett vasárnapi iskolai tanítók találkozájára. Posztmodern társadalmunkban elengedhetetlen, hogy gyermekeink, vasárnapi iskolásaink lelki és testi egészségére tudatosan figyeljünk. A téma aktualitását bizonyította az is, hogy több mint 170 személy volt jelen, nemcsak vasárnapi iskolai tanítók, hanem sok érdeklődő szülő is részt vett az alkalmon.

A konferencián lehetőség nyílt arra, hogy keresztyén szakemberek válaszoljanak a gyermekek testi-lelki egészségével kapcsolatosan felmerülő kérdésekre. A konferencia előadója *Demeter László*, a *ACSI*, az európai keresztyén iskolák budapesti központjának vezetője volt. Előadásában kifejtette, mennyire fontos a keresztyén nevelés az iskolákban, mivel ez is eszköze annak, hogy gyülekezeteink, közösségeink erősödjének. Felhívta a figyelmet arra, hogy a következő generáció lelki jóléte a keresztyén neveléssel alapozódik meg, s ez nagy felelősség a szülők és gyermekek felé szolgálók számára egyaránt. A jó példa rendkívül fontos, hiszen nagyban befolyásolja azt, hogy gyermekeink fogják-e a hitünket követni. Kiemelte, hogy a gyermekek viselkedésére nagy hatással van az, amilyen környezetben élnek, s amilyen kapcsolatokat építenek.

A keresztyén nevelés célja, hogy gyermekeink helyes lelki fejlődésen menjenek át. A Gal 5:22-23-ban olvasunk a Lélek gyümölcseről. Szülőként, pedagógusként, vasárnapi iskolai tanítóként is fontos, hogy beszélgessünk a Lélek gyümölcseiről gyermekeinkkel. *Demeter* testvér elmondta, hogy vannak olyan pedagógiai irányzatok, amelyek nem biblikusak, hiszen azt tanítják, hogy alapvetően az ember jó, az ige ezzel szemben arról beszél, hogy bűnös természettel születünk, s önmagunktól csak ennek a bűnös természetnek a cselekedeteire vagyunk képesek. Nagyon fontos szem előtt tartanunk, hogy a Lélek gyümölcseinek megtermésére nem magától jut el a gyermek, ehhez szükség van a megfelelő nevelésre. Istennek van hatalma arra, hogy közvetlenül átformálja a szíveket, hiszen így történt ez a tanítványok életében is, ezért nagyon fontos, hogy tanítói, nevelői munkánk közepette arra kérjük az Urat, hogy formálja a gyermekeket.

A kitartó imádkozás és a tanítványképzés eszközök abban, hogy a gyermekek a következő életszakaszra felkészülhessenek. Nagyon fontos, hogy megismerhessék önmagukat, talentumaikat. Ebben nagy szerepe van a pozitív visszajelzésnek, ugyanakkor negatív irányban is ismeríteniük kell magukat. Ez azt jelenti, hogy őszintén kell velük beszélni a negatív dolgokról is, azokról a viselkedésmintákról, amelyekben még változniuk kell. Annak is megvan a veszélye, ha értékeinket kötelességgént tárjuk gyermekeink elé, mert így nem válnak ezek az értékek a sajátjukká. Fontos, hogy fokozatosan lehetőséget biztosítsunk, hogy válasszák azt, ami jó, lehetőséget adva a gyermekeknek arra, hogy tudatosan magukévá tegyék azt az értékrendet, amelyet addig tanítottunk, képviseltünk.

A virtuális világ veszélye abban rejlik, hogy nem valóságos. A Lélek gyümölcse a valóságon alapszik, viszont a virtuális tér ezekből csupán töredékeket jelenít meg. Ha a gyermekek egyre több időt töltenek a virtuális térben, a valóság egyre inkább eltűnik az életükből, és a nevelők, tanítók számára is egyre nehezebb lesz, hogy valóságos értékekre tanítsák őket. Mindannyian egy-egy világszemlélettel élünk, amelyet valamilyen szinten közvetítünk, s mindenki csupán annyit lát a világból, amennyit ez a világgép-szemüveg láttatni enged neki. Rendkívül fontos az életpélda, hogy gyermekeink előtt élve mit képviselünk. Nagyon fontos, hogy ne csak ismeretet, hanem bölcsességet is közvetítsünk gyermekeink felé, hiszen a bölcsesség képesít az ismeret hasznosítására. A nem megfelelően használt ismeret, bármilyen értékes legyen, káros is lehet.

Fontos, hogy ne legyen egyhangú a gyermekekkel való foglalkozás, hogy a tanító szeretettel próbálja megnyerni a gyermekek figyelmét. Azért is érdemes a különböző tanítási módszereket változtatni, mert a gyermekek figyelmét megnyitja, ha valami szokatlant vagy új dolgot tapasztalnak. Akkor tudjuk leginkább elérni őket, ha szeretjük őket, és akkor tudjuk őket eredményesen szeretni, ha tudatosan készülünk arra, hogy türelemmel, szeretettel viszonyuljunk hozzájuk, még azokhoz is, akik nem tesznek eleget az elvárásainknak. Nagyon fontos, hogy ne csak arra figyeljünk, amit a szemünkkel látunk, hanem imádkozunk, hogy tudjuk Isten szemszögéből látni a helyzetet, >>>

>>> a gyermekeket. Gyermekeink Isten képmásának hordozói. Isten az értéküket nem teljesítményben méri, hanem abban, hogy az Ő képmásának a hordozói. Nem tudjuk megfelelően szeretni a gyermekeket, ha nem ez a legfontosabb a számunkra. Sajnos individualizált világunkban az egyén és az egyén szükségletei kerülnek a középpontba, azonban fontos, hogy a közösségi életre is megtanítsuk a gyermekeinket. Jó példák által nevelhetjük rá őket arra, hogy másokra is tekintettel legyenek, észrevegyék mások szükségleteit. Sajnos manapság nagyon sok családban nem cél, nem igény, hogy a gyermek tisztelje a felnőtteket. Ennek következménye az, hogy nem tudnak a közösségi elvárásokhoz alkalmazkodni, például a gyülekezetben, mert ha otthon nincsenek szabályok, akkor valószínűleg ott borul fel a rend. A megengedő nevelés végső soron oda vezet, hogy a gyermek nem, vagy csak nehezen képes a közösségi normákhoz alkalmazkodni.

Sok esetben kérdés az is, hogy hogyan, mivel motiváljuk a gyermekeinket. Jó az, ha olyan dolgokkal motiváljuk őket, amelyek önmagában is pozitívak, például közösen eltöltött minőségi idő, közös játék, beszélgetés, kirándulás.

Isten hatalmas lehetőséget adott nekünk, szülőknek, tanítóknak, nevelőknek, hiszen istenképünk, értékrendünk, személyes példánk is hozzájárul ahhoz, hogy a megfelelő értékeket elsajátítva, képességeik és határaik ismeretében lépjenek a felnőtt korba, és legyenek Isten hasznos eszközei. Hordozzuk hát imádságban a gyermekeket és tanítótársainkat, jó példával segítve közelebb őket ahhoz, hogy olyan személlyé válhassanak, akiben Isten gyönyörködik!

Kelemen Krisztina, Nagyszalonta

Segítsd a Hargitán táborozó gyermekeket!

Sokakhoz eljutottak a VISZ által ebben az évben szervezett táborok hirdetési, és ez a jelentkezőknél is látszik, aminek nagyon örülünk. Ezzel kapcsolatosan hirdetjük, hogy ha valaki örömmel tudna **adakozni egy vagy több személy tábori díjának részleges vagy teljes kifizetésére**, annak van lehetősége megtenni. Célunk, hogy összesen **20 személynek** tudjuk biztosítani az ingyenes helyet. Amennyiben rádobban a szíved arra, hogy örömet szerezz egy gyermeknek, fiatalnak, akkor a **RO66RNCB0032015355890034**-as bankszámlára lehet utalni, amennyit szeretnél, előzetesen felvéve velünk a kapcsolatot. A megjegyzéshez kérjük írd oda, hogy **„pentru tabara 2024”**. Köszönjük! (A VISZ vezetősége)

Női csendesnapok a Hargitán

*„Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam”
(Jn 14:6).*

Az Erdélyi Baptista Nőszövetség szervezésében Aidén május 10-12 között vehettünk részt az országos női csendesnapokon a Hargita Keresztyén Táborban. A hétvége mottója a Jn 14:6-ből kiindulva ez volt: „Jézus Krisztus: ÚT, IGAZSÁG, ÉLET”.

A péntek esti nyitóalkalmon a Nőszövetség elnöke, Kiss Judit elmondta, hogy Jézus útján nem egyedül haladunk, hiszen testvérekkel vagyunk körülvéve, így megfoghatjuk egymás kezét. S ha néha olyan keskeny, szoros ez az út, hogy senki nem lehet mellettünk, Jézus akkor sem hagy magunkra. Az ő példáját követve ez az út a hit, az alázat, az öröm, a megbocsátás, a szeretet útja. Jézus maga az Igazság, ő egyedül szent, tökéletes, mi csak kegyelemre szoruló bűnösök vagyunk. Egyedül ő képes olyan életet adni, amely Isten dicsőségét hirdeti. Járjunk hát az igazság útján, hogy az örök életet megkapjuk!

A szombati napot zenés áhítattal kezdtük, Isten dicsőítésében Nagyvárad-rogériuszi testvéreink vezettek. Egész hétvégén ők hangolták szíveinket régi és új énekek által. Személyes bizonyágtételeken keresztül láthattuk, hogy Jézus minden embert az üdvösség útjára akar vezetni, hogy bővelkedő életünk legyen már itt e földön.

A délelőtti előadáson Joó Erika részletesen beszélt az ÚT-ról. Már születésünkkel rálépünk egy útra, de később a mi döntésünk lesz, hogy kikkel és merre akarunk haladni. A közlekedési táblák segítségével szemléltette, hogyan tudunk Jézus útján egymásra

vigyázva, szabályosan menni, mit jelentenek Isten jelzései, a „megállók”, a „zsákutcák”.

Délután Bálint Ibolya és Budai Evódia tartottak szemináriumot. Ibolya gyakorlati útmutatót adott ahhoz, hogy „Hogyan neveljünk hitben mélyebb gondolkodású gyermekeket”. Nem egy felszínes életre vagyunk elhívva, hanem ami a lelkünk mélyén terem meg, az lesz maradandó érték gyermekeink számára is. A következő szemináriumon – „Öröm és hála a posztmodern korban” – Evódia segítségével vettük számba az örömvessztés útjának megállóit. Megértettük, hogy a megfordulásban csak Isten tud segíteni, és az öröm legjobb eszköze a tudatos hálaadás.

Az esti alkalmon Borzási Márta az Isten igazságát állította szembe az ember igazságával: Isten hű, igaz, megbízható, nem változik, ezzel ellentétben az ember minden igazsága olyan, mint a vérbe mártott ruha (Ézs 64:5).

Vasárnap délelőtt dr. Borzási István testvér „Jézus Krisztus – az Élet” címmel hirdetett ígét. Újjászülés által lehet valódi élethez jutni, amely átformálja és meghatározza egész jellemünket, életvitelünket. Csak egy Jézusban élt élet végén lehet nyereség a hálál, hiszen egyedül általa lehet örök életünk.

Dombi Melinda, Szilágynagyfalu

Néhányan röviden az élményeikről...

„Számomra a legfelemelőbb élmény az volt, amikor az esti alkalom végén táborúzz helyett dicsőítő estet tartottunk, ahol láttam, hogy az ott lévő nők mennyire felszabadultan dicsőítik az Urat, teljes szívükből, legyen szó régebbi vagy újabb énekekeről. Valóban éreztem, hogy Isten ott van köztünk. Az a gondolat fogalmazódott meg bennem, hogy ha már itt a földön ilyen összhangban tudunk énekelni neki, milyen

lesz majd a mennyben. Ez csodálatos, egy oázis a léleknek.” (Kabai Debora, Nagyvárád)

„A sok-sok bizonyágtétel, ami a hétvégén személyes találkozások során, csoportbeszélgetésen vagy nyilvánosan elhangzott, nagyon építő volt számomra. Ezek után a mi Urunkat még nagyobbak látom, Ő a hatalmas Isten, akinek nem létezik a szótárában az, hogy „lehetetlen”. Engem pedig mindez arra bátorít, hogy csak benne bízzak, és ne hagyjak fel az imádkozással, a könyörgéssel, esedezéssel, hálaadással. (Bogya Emese, Nagybánya)

„Isten csodálatos kegyelme az, hogy lehetnek még ilyen áldott alkalmak a nők számára, ahol épülhetünk, megerősödhetünk a hitben és szeretetben. Az maradt meg bennem, hogy ha a hit, alázat, öröm, megbocsátás, igazság és szeretet útján járunk, akkor érünk célba. Ez az örök élet! Ezt az utat Jézus Krisztussal járhatjuk, mert Ő az út, az igazság és az élet! Legyünk hűségesek ezen az úton! (Bonzidai Adina, Kalotaszentkirály)

„Hálás a szívem, amiért idén már 24. alkalommal mehettem el a csendesnapokra, épülhettem a sok bizonyágtétel és ének által. Hálás vagyok az előadókért, akik sok ígét idézve ástak mélyre a kijelölt témákban. Újból megértettem, hogy Jézus útján érdemes tudatosan kitartani a próbák alatt is, mert ő az igazság, beszéde pedig örökérvényű, amit nekem tovább kell adnom mások felé, hogy életem, s majd halálom is nyereség legyen.” (Madar Katalin, Arad)

„Nagyon hálás vagyok, hogy ebben az évben is ott lehettem a Női Csendesnapokon. Mikor elolvastam a mottót, úgy gondoltam, hogy ez a téma nem feltétlen nőknek szól, de kellemesen csalódtam, mert már az első előadáson megértettem, hogy az Igazság az Élet, és dönthettem, hogy ezt a boldog életet akarom én is élni!” (Benedek Éva, Szilágynagyfalu)

Családok ÚRratöltve

Fiatal családok hétvégéje a Hargitán

**„Ismerd meg juhaidat egyenként, törődj gondosan a nyájakkal, mert a kincs nem marad meg örökké”
(Péld 27:23-24).**

Hisszük, hogy a házasság és a család megalkotója és megtartója az Isten, így, ha újra és újra belőle töltekezünk, ez a családunk életében és az egymással való kapcsolatunkban is áldássá lesz. Ebből a hitből és abból a vágyból, hogy a családoknak is legyen egy kapcsolódási lehetőség, született meg néhány nagyváradi fiatal házaspár szívében a „Családok ÚRratöltve” címet viselő hétvége ötlete, ami megszervezésre is került – először 2023-ban, majd idén is, május 3-6. között, a Hargita Keresztyén Táborban.

A családi hétvége célja az volt, hogy a családoknak lehetőségük legyen testileg-lelkileg feltöltődni és megerősödni az Isten és az egymás iránti szeretetben. A hétvége alatt kicsik és nagyok együtt jöhettünk az Úr jelenlétébe felfrissülni. A családi tábor keretében az Úrra és a szereteteinkre való hangolódás mellett lehetőség volt fiataalkori kapcsolatokat felfrissíteni, új barátságokat kötni, vagy egyszerűen csak élvezni az együtt töltött időt. Igazán különleges élmény volt a családunkkal, gyerekeinkkel táborozni ott, ahova minket is gyerekkori, fiataalkori emlékek kötnek.

A 2024-es „Családok ÚRratöltve” hétvégén 43 család vett részt egész Erdélyből és határon túlról is, ezek között összesen nagyjából 110 gyermek. Mondhatni kettő az egyben tábor volt ez, ahol a felnőttek programja alatt a gyerekek számára is foglalkozásokat szerveztünk korosztályok szerint, hat csoportban. Hálasak vagyunk azért, hogy szolgálatkész tinik és fiatalok vállalták a gyerekekkel való foglalkozást.

A szülők számára a gyermeknevelés témájában tartott előadásokat Dr. Uzsalyné Pécsi Rita neveléskutató, peda-

gógus, többgyermekes édesanya, nagymama. A tudása és felkészültsége mellett az őszinte lelkesedése, közvetlensége és hite is igazán lelkesítően hatott ránk, szülőkre.

Vasárnap délután a hétvége mottójához kapcsolódva Szabó Szilárd lelkipásztor osztott meg lelki üzenetet: valóban szükséges megismerni a „juhainkat”, gyermekeinket, a ránk bízottakat, mert ezáltal ők is megismerik a hangunkat, és ahogyan a bárányok az anyajuh hangját ismerik s követik a pásztort, úgy a gyermekeink is általunk ismerhetik meg a Pásztor hangját.

Az előadások és a tanítások mellett a közös éneklések is feltöltötték a lelkünket, és felemelő volt, amikor kicsik-nagyok együtt dicsértük az Urat. Igazán emlékezetes pillanat volt az is, amikor száz gyermek énekkel köszöntötte az anyukákat anyák napja alkalmából.

Hálásak vagyunk, mert gyönyörű idővel ajándékozott meg az Úr, így a szabadidőben örömmel élvezhettük a csodás környezetet – ilyenkor önfeledt gyerekzsivaj töltötte meg a tábor területét, s néha nem csak a gyermekek, fiatalok, hanem mi felnőttek is élettel töltöttük meg a sportpályákat.

A személyes beszélgetések és a zárópillanatok igazán mély nyomot hagytak bennünk. Felemelő volt átélni az igazi testvéri közösséget, amikor valódi közvetlenséggel, nyíltsággal és őszinteséggel tudtuk megosztani egymással, hogy mit viszünk magunkkal haza, hogyan szólt hozzánk az Úr és mit végzett el bennünk a hétvégén, milyen célkitűzéssel térünk vissza a mindennapokba.

Isten jelenlétét különlegesen éreztük az egész táborozás alatt. Záró mozzanatként az ároni áldást énekeltük, ezzel a fohással a szívünkben tértünk haza, s imádkozunk tovább, hogy az Úr áldása legyen és maradjon minden egyes családon!

„Az Úr áldjon, őrizzen, / Ragyogtassa rád arcát, / És kegyelmezzen. / Arcáról békesség áradjon rád. / Ámen!
Ámen! Ámen! / Az az áldás ma is áldjon, / Legyen rajtad s a családon, / Ezer évig legyen áldott / A te házad, fiad, lányod!”

Gere Leona, Nagyvárad

Meghalt Balog Miklós költő-lelkipásztor, az *Első kéve* című népszerű verseskötet társszerzője

Balog Miklós 1934. február 19-én született Békéscsabán Balog Mihály és Zsilinszki Ilona első gyermekeként. Kemény sportoló és szorgalmas diák volt, aki tanulmányait Békéscsabán, Pécsen, majd a Szegedi Egyetem Bölcsész Karán végezte el. Ekkor még lelkét az egyetemi oktatás materialista világszemlélete töltötte be. A sportember megtérésének belső vívódását, az erő, az ütés eddig mindent megoldó képességének csődjét a már 1953-ban keletkezett korai verse szemlélteti *Szolgáltatcsere* címmel: „Fiam, fiam, az Istennel nem bokszolhatsz! Túl rövid a karod!”

1956. október 23-án, a jeles történelmi napon Boros Gergely lelkipásztor meríti be. Az új élet mellé hívó segítőtársat kap, megkéri Simon Irén kezét, aki egész életén át hű felesége lesz. Vasúti pályamunkát vállal, majd engedve az isteni hívásnak a Baptista Teológiai Szemináriumban kezdi meg tanulmányait. Teológiai tanulmányait befejezve Jánoshalmán kezdi meg lelkipásztori szolgálatát. Egyelőre igazolvány és az Állami Egyházügyi Hivatal hozzájárulása nélkül, az első padsorban ülve prédikálva. Szamizdat* missziós jellegű iratokat terjeszt, és tagja egy felekezeti missziós társaságnak.

Cikkei jelennek meg a *Reformátusok lapjában*, az *Új Emberben* és a *Békehírmőkben*. Fiatalon tagja lesz *A hit hangjai* énekeskönyv szövegírói bizottságának, ahol Jobbágy István, Hetényi Attila, Bányai Jenő, Szak Antal társaságában alkot. Az ő kezdeményezésére az egyház fontolóra veszi a lelkeszi munkaközösség szervezését, mégpedig önállóan a korabeli négy egyházkerület munkásai körében. (...) 1980-ban *Első kéve* címmel Gerzsenyi Sándor költőtársával közös kötetük jelenik meg.

1997-ben visszaköltözik Miskolcra, ahol immár nyugdíjas lelkipásztorként segíti megbízott szolgatársait, és továbbra is aktív lelki munkát végez. Örömmel vállalta el a baptista teológián a retorika tantárgy tanítását. Nyugdíjas évei is termékeny alkotással telnek, megjelenik a *Második kéve*, majd a *Kévéim* című verseskötete, melyben fiatalkori „világi” versválogatások is nyomtatásra kerülnek.

2024. március 24-én, virágvasárnap reggelén készen szólította őt magához Isten. „Akkor elhunyt Izsák, meghalt öregem, betelve az élettel, és elődei mellé került. Fiai, Ézsau és Jákob temették el.” (...) Emléke prédikációiban, verseiben és énekszövegeiben nemcsak szívünkben él tovább, hanem az unokái gondozásában működő weblapján is (balogmiklos.hu).

Temetése 2024. április 13-án volt Miskolcon, a Deszka temetőben, nagy részvét mellett, Durkó István missziói igazgató, Mészáros Kálmán BTA-rektor, Tisza Attila dunaharaszti, Machner Tivadar pécsi, Szólláth Imre Rudolf helyi lelkipásztorok, Madarász Tamás (miskolci Aliansz) és a Baptista Központi Énekkar szolgálatával. A viszontlátás biztos tudatában búcsúznak tőle szolgatársai és a baptista közösség. Emléke áldott. (baptist.hu)

(*szamizdat = illegális kiadvány a kommunista rendszerben)

Balogh Miklós: *A hálaadás áldásai*

Ha nem adsz, azt hiszed, hogy több marad,
pedig ki bőven vet, bőven arat,
s ki szűken vet, eléri azt a szükség.
De hogyha adsz, ne legyen kényszerűség,
se számítás, hogy Isten megfizet,
hiszen mit ő ad, több, mint a tized.
Ha áldozatra bármi ösztönöz,
e fontos ügyben sose rögtönözz.
Előre dönts el, mennyit érdemel
Urad, ki mindig ad, és véd, emell!
Ő azt szereti, ki örömmel ad,
tehát adnod csak jó kedvvel szabad.
A „nincs” se szegje soha kedvedet,
a sír mindenkit szegényen temet.
De múlhatatlan kincset gyűjt, ki ad,
s a kínzó kapzsiságtól lesz szabad.
Hű Istenünknek van hatalma arra,
hogy minden kincsét úgy reád árássa
hogy mindenütt mindenkor meglegyen,
mi kell. Nem szűken, sőt bőségesen.
Úgyannyira, hogy másnak is telik,
és pénztárcád mégsem szegényedik.
Mások részét is nálad teszi le
a gondviselés áldott Istene,
ki gazdagít a tisztaszívűségre:
kezed mások felé hajolhat végre.
S kit így ajándékoz szíved hálája,
annak szívéből is feltör a hála.
Isten jóságát áldja boldogan,
hogy ilyen jószívű testvére van.
S az Úr jósága rád is úgy kiárad,
hogy eltűnik a szívedből a bánat.
Hálád tehát ne legyen pusztá szándék,
hiszen tiéd a legnagyobb ajándék,
Jézus, kiben az Úr áld szakadatlan,
s hogy még ki ő nekünk: kimondhatatlan!

„A világ másik végén is ugyanúgy velem van...”

Akövetkező kérdésekre Zeffer Szilvia Petra fog válaszolni, aki januártól egy félévet Amerikában tanult a Central Connecticut State University-n. A tapasztalatait osztja meg arról, hogyan vezette őt Isten messze az otthonától egy idegen kontinensre és országba, körülvéve különböző kultúrákkal.

Légy szíves, mondj magadról néhány szót bemutatkozásképpen!

Zeffer Szilvia Petra vagyok, 20 éves, egyetemista, a Partiumi Keresztény Egyetem másodéves grafika szakos hallgatója, illetve a Nagyvárad-Belvárosi Baptista Gyülekezet tagja.

Hogyan kezdődött el az, hogy Amerikában cserediákként tanulj?

Az egész úgy kezdődött, hogy az elmúlt évben megfogalmazódott bennem a vágy, hogy külföldön szeretnék tanulni egy félévet. Akkoriban tudtam, hogy az egyetemnek vannak kapcsolatai külföldi egyetemekkel, azonban különösebben nem jártam utána ennek. A második tanulmányi évem megkezdésekor egy furcsa érzés volt bennem, amely nem hagyott nyugodni. Nem is tudom könnyen megfogalmazni. Úgy éreztem, hogy nem vagyok a helyemen, hogy Isten máshová szeretne engem vezetni. Ezt októberben egyik ifjúsági csoporttalálkozóon megosztottam a barátaimmal, együtt imádkoztunk azért, hogy Isten vezessen arra a helyre, ahol lennem kell, és ahol ő használni tud. Ez számomra jelentéktelennek tűnő, apró ima volt csupán. Viszont Isten ma is válaszol az imákra. A rá következő tanítási napon az Erasmus+ kiutazásért felelős szaktanárom az óra végén

megkérdezte, hogy nem kaptunk-e egy levelet e-mailben, amiben egy külföldi egyetemről írtak néhány információt. Megkerestem a levelet, és ekkor találtam szemben magam az amerikai Central Connecticut State University bemutatkozó levelével. Meghallottam, hogy hamarosan lejár a jelentkezés a 2024-es tavaszi tanulmányi félévre. Ekkor jutott eszembe, hogy épp azért imádkoztam, hogy Isten mutassa meg, merre kell továbbmenjek, s most itt ez a lehetőség. Vajon véletlen egybeesés, vagy tényleg Isten adta lehetőség? Amint hazaértem, elmondtam a szüleimnek is ezt a lehetőséget, megkérdeztem, mit gondolnak erről. Ők azt válaszolták, hogy ha szeretném, s valóban békességet érzek efelől, próbáljam meg. Megfogadtam, csak akkor jelentkezem, ha másnapig senki nem jelentkezik előttem – ez volt a „jel”, amit Istentől kértem. Nem jelentkezett senki, ekkor bizonyosodtam meg felőle, hogy ez a lehetőség valóban Istentől jött. Ezután elkezdődött a papírmunkák sorozata, rengeteg kérdés és bizonytalanság volt bennem, de az Úr mindent szépen elrendezett. Sorra kaptam a bátorító igeverseket is, melyek még jobban megerősítettek abban, hogy nekem Amerikába kell mennem. Egyre jobban és jobban nyomatékostotta az Úr, hogy „ne féljek”, mert Ő utat készít, velem lesz azon a földön, amelyre elküld, és Ő meg is áld. Ezzel a békességgel és tudattal vágtam neki a következő félévnek.

Hogyan sikerült beilleszkedned?

A beilleszkedés folyamata elég könnyen ment. Érkezés után elsőként a többi nemzetközi diákkal ismerkedtem meg. Mivel hasonló helyzetben voltunk, könnyen összebarátkoztunk, s velük alakult ki a legmélyebb kapcsolat az ottlétem alatt. Gyakran találkoztunk, kirándultunk közösen. Mivel Amerikának ezen a részén, a Keleti parton sokféle nemzetiségű és kultúrájú ember megfordul, emiatt könnyű volt beilleszkednem az osztályban is, nem éreztem magam kívülállónak, a szaktársaim sem éreztették velem, hogy kívülálló lennék. Egy-egy szaktársammal közeli barátok lettünk, s a félév során egymást segítettük, láttuk el ötletekkel. Mindemellett az Úr hívó barátokról is gondoskodott, a kampuszon minden héten tanulmányoztunk a Bibliát egy keresztény csoporttal. Együtt énekeltünk, és a Zsidókhoz írt levelet kezdtük el tanulmányozni, hogy még jobban megismerjük Isten igéjét. Igazán meghitt és közeli kapcsolatok alakultak ki az alkalmak során. Ugyanakkor a bibliatanulmányozó alkalmak mellett péntekenként házi csoport, vasárnap pedig gyülekezeti alkalom is volt tartva, amelyeket a helyi felekezeti gyülekezet szervezett. A gyülekezeti tagok tárt karokkal fogadtak, emiatt hamar megtaláltam a helyem közöttük.

Milyen nehézségekkel néztél szembe ottléted során?

Nemzetközi cserediákként sokszor kell a magánnyal és az

egyedüllet érzésével megküzdeni. Számomra hat hónapot tölteni egyedül, távol a megszokott életemtől, a világ másik végén, idegen országban, idegen nyelven tanulni nem volt könnyű feladat. Főleg az első néhány hét volt nehéz, amíg megszoktam az új helyet, a környéket, a szaktársakat és a tanárokat. Persze nem voltam teljesen egyedül, Isten ugyanis mindenről előre gondoskodott: barátokról, lelki testvérekről. Arra is emlékeztetett, hogy elsősorban Ő az, aki elkísért, s a világ másik végén is ugyanúgy velem van, mint ahogy azt otthon megígérte. Igyekeztem az egésze úgy tekinteni, mint egy új kezdetre, a legjobban kihasználni az időt arra, hogy minél több új dolgot tanulhassak, utazhassak és közben az Úr tetszése szerint járjak. Azt is megtanultam, hogy hogyan értékeljem a jelent: ha a múlton jár az eszem, nem tudom értékelni azt a hatalmas kiváltságot, hogy Amerikában tanulhatok; ha a jövőn aggódom, nem tudom kihasználni az időmet, és az itt töltött idő hirtelen véget ér. Emiatt emlékeztettem magam minden nap arra, hogy ez a hat hónap nem jön vissza, ha most nem használok ki itt az időt, akkor lényegében elpazarolom az egészet. Ugyanakkor bár a napok hosszúnak tűntek, a hetek és a hónapok mégis szaladtak. Nagy szükségem volt Isten bölcsességére, hogy megfelelően tudjam a napjaimat szervezni, és Ő ebben is megmutatta a kegyelmét.

Mi volt a legmeghatározóbb emléked az ottléted alatt?

A legmeghatározóbb élményem talán az volt az itt töltött idő alatt, amikor egy péntek reggel földrengésre ébredtünk. Hála Istennek, nem volt olyan nagy, hogy a mennyezet leomoljon vagy a földre hulljanak a tárgyak, de akkora volt, hogy az ágy ringatózott és az ajtó dörömbölt. Nagyjából fél perc után vége is lett, s a folyosón érdeklődő emberekkel egyeztettünk, hogy mindenki érezte-e a földrengést. Ez a reggel is csak Isten felé mutatott, ugyanis a bemelegítkezési ígém az Ézs 54:10 volt, mely így szól: „Mert a hegyek megrendülhetnek, és a halmok megínoghatnak, de hozzád való

hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége meg nem rendül – így szól könyörülő Urad.” Bár nem gondoltam volna, hogy ezt az ígét egyszer szó szerint értelmezem majd, de Isten megmutatta, hogy Ő akkor is velem marad, amikor a föld megrendül, és mindenki rémülten néz egymásra.

Egy másik hasonló eset volt az, amikor a szomszéd kollégiumi épület kigyulladt. Hála Istennek itt sem sérült meg senki, a tűz sem volt nagy, de a tűzoltók kijöttek a helyszínre, s emiatt nagy tömeg gyűlt az épület köré. Én is távolabbról szemléltem az eseményt az egyik barátnőmmel, aki nem sokkal később elment. Ekkor pillantottam meg egy pár lépéssel mögöttem álló lányt, aki ugyancsak kíváncsian jött a helyszínre. Éreztem, hogy Isten azt akarja, hogy beszéljek vele, s ekkor a lány közelebb lépett, hogy érdeklődjön. Miután elmondtam neki mi történt, bemutatkoztunk egymásnak, és nem sokra rá szóba került Isten is. Elmondtam neki, hogy milyen módon vezetett engem ide Isten, s hogy milyen hatalmas és fenséges módon munkálkodik az életünkben. Kiderült, hogy ő is szeretne közelebb kerülni Istenhez, viszont néhány dolog visszatartja. Az egész olyan volt, mintha Isten szándékosan vezette volna őt oda, hogy beszéljünk, és elmondjam neki az evangéliumot.

Voltak-e olyan időszakok, amelyekben különösképpen érezted Isten kezének munkáját?

Isten keze mindenben érezhető volt. Minden helyzetben azt kaptam, amire szükségem volt. Bizonytalan helyzetekben küldött egy-egy bátorítást, jó szót a tanárain és szaktársaim által, magányban Isten mindig egy-egy barátot rendelt mellém, aki az Ő kegyelmére emlékeztetett. Ha szomorú voltam, az utcán egy-egy idegen fordult felém jó szavakkal; ha zaklatott voltam, egy-egy csendes zugot alakított ki a kampuszon vagy a parkban; ha aggódtam, néhány virágszál láttán emlékeztem Isten gondviselésére. Minden nap minden apró pillanatában Ő ott volt, s mindig azt rendelte ki, amire épp szükségem volt.

Mit üzennél annak, aki hozzád hasonlóan ilyen helyzetben van vagy lesz?

Az egyetlen dolog, amit mondani tudok, hogy bízz az Úrban! Ő az, aki alkotott, aki egyengeti az ösvényedet és vezet téged. Ő az, aki teremtett, eddig is hordozott, aki ezután is veled lesz. Ő az, aki azt mondja neked: „Ne félj, csak higgy!” Kérj bölcsességet Istentől, hogy tudd kellőképpen kihasználni az időt, hogy meg tudj állni a kísértés idején, hogy legyen bátorságod felvállalni és megosztani másokkal a hited, hogy jó példa lehess és hogy Isten áldja meg minden lépésedet és tetteidet!

Az interjút készítette **Dézi Eszter**

■ † **Major József** 1942. szeptember 21-én született Hegyközkovácsiban Major Sándor és Juliánna 3. gyermekeként. Még fiatalon elfogadta az Úr Jézust személyes Megváltójának, és hitét megpecsételve bemerítkezett 1956 pünkösdjének másodnapján, Horváth Ferencz által Biharpuszpökiben. Fiatal éveiben elsajátította a kovácmesterség fortélyait, elismert hegesztővé, kováccsá vált. 1967. december 14-én házasságot kötött Nagy Margittal Asszonyvásárán, akivel 51 évet éltek boldog házasságban. Frigyüket az Úr két gyermekkel és négy unokával áldotta meg. Élete folyamán sokat fáradozott a kovácsi gyülekezet ügyéért, szíven viselte annak helyzetét minden tekintetben. Özvegségét lelkiileg megviselten, de csendben és alázatosan hordozta. Megélte, amit mond az énekíró, sóhajával is lelki énekeket idézett fel, és versek sorait mondogatta. „Ha nem lesz már szó ajkamon / Dicsérni fog majd sóhajom”. A gyászistentiszteleten Albert István Zsolt, helyi lelkipásztor bátorította a gyászoló családot a 2Kor 4:14-18 alapján. A viszontlátás reményében búcsúzzunk. Isten vigasztalja a gyászoló családot! (Moroz Tamás lp.)

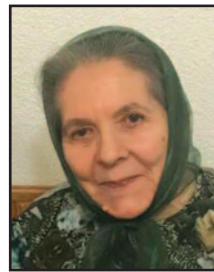
■ Fájdó szívvel tudatjuk, hogy Szilágy-nagyfaluban † **Kiss Csaba** testvérünk április 8-án, 62 évesen befejezte földi pályafutását, és megtért Teremtőjéhez. Testvérünk 1961. november 25-én született a Kiss család negyedik gyermekeként. Fiatalon megtért, és 1979. augusztus 5-én bemerítkezett ikertestvérével,

Barnával együtt. Házasságot kötött 1985. május 1-én Tótós Ibolyával, akivel 39 évet éltek egyetértésben és szeretetben. Csaba testvér évtizedeken át hűségesen szolgált a Szilágy-nagyfalu-i gyülekezetben, a fúvószenekarban, az énekkarban. Az építkezésekben is hasznosította kiváló tudását, mint vasmunkás. Az emlékére rendezett gyászistentiszteletre április 11-én került sor, sok résztvevővel. Igével szolgált id. Tótós János lelkipásztor a Jób 16:22-23, 19:25-27 alapján, Halász Ferenc testvér román nyelven, valamint Nagy István lelkipásztor a Mt 24:32-33 és az 1Thessz 4:13-18 bibliai szakaszokból. Szolgált a helyi énekkar és fúvószenekar. Testvérünk emlékét szívünkben őrizzük. (Nagy István lp.)

■ Fájdó szívvel, de a feltámadás reményiségében megerősödve vettünk búcsút † **Kispál András** testvértől 2024. április 7-én Kalotaszentkirályon. Testvérünk ifjú korában megismerte és elfogadta Isten kegyelmét, és 1958-ban bemerítkezett. 1963-ban házasságot kötött Gábora Iluskával. Kőművesként, odaadó, kemény munkával gondoskodott családjáról: leányáról, Gyöngyiről és fiáról, Andrásról. Egész életében hűséges volt a gyülekezethez, mint kétkezi munkás, szolgálattelvő, gyülekezetvezető, gondnok, zenész, és alkalomadtán sofőr is.

Az imaházat a legkedvesebb helynek tartotta, ezt sokszor szóvá tette, és a gyülekezeti alkalmakat nagyon szerette. Életének utolsó nyolc évét a rákbetegség árnyékában élte, ami az utóbbi hónapokban súlyosbodott. A szenvedést csendben, türelemmel viselte, Isten akaratában megnyugodva, emberekkel kibékülve. Mint munkásévei során, most is nagyon várta a tavaszt. Földi élete egy szép tavaszi délelőttön ért véget: április 5-én megpihent. A gyászistentiszteleten a kalotaszentkirályi gyülekezet jelenlegi és egykori lelkipásztora – Ferenczi Lajos, Oláh Lajos és Péter István – valamint Pap Lénárd lónai lelkipásztor hirdették Isten vigasztaló ígését a feltámadásról (1Kor 15:12–20), a bölcs építőmesterről (Mt 7:24–29), az igazak örökségéről (Zsolt 16) és a valódi életről (Fil 1:21–26). „Az igaznak emlékezete áldott.” (Péld 10:7) (A gyászoló család)

■ 2024. február 3-án kísértük utolsó útjára Hadadnádason † **Szabó Borbála** testvérnőt, akinek Isten 71 évet adott ezen a földön. Életútja sok megpróbáltatáson vezetett át, de gazdagon áradt rá a kegyelem is a Mindenható Istentől. Fiatalon megtért és bemerítkezett, szívesen szolgált Megváltóját.

Mind a családban, mind pedig a gyülekezetben ismert volt segítőkészsége és szelidsége. 47 évet élt házasságban férjével, Isten két gyermekkel áldotta meg őket. A gyászistentiszteleten, népes hallgatóság előtt Fazakas György helyi lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígését. A temetőben Cserés Attila noszvaji lelkipásztor osztott meg vigasztaló gondolatokat. Az énekkar és zenekar szolgálata segített enyhíteni az elválás fájalmát, és az örök ország iránti reménységet erősítette. Isten szeretete és kegyelme vegyen körül minden gyászolót! (Fazakas György lp.)

JAVÍTÁS

■ 2024. március 3-án kísértük utolsó útjára Hegyközkovácsiban † **Kendesi István** testvérünket. Népes hallgatóság gyűlt össze e szép, verőfényes tavaszi napon, hogy búcsút vegyünk testvérünktől, akinek Megváltója 82 földi

évet ajándékozott. Gyülekezetünk csendes és szeretetteljes szolgálattevőjét utolsó heteiben több oldalról is támadta a betegség, amit alázattal és türelemmel viselt. A vigasztalás ígését Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor a Jn 16:12-24 alapján hirdette. A gyászistentiszteleten a bihari gyülekezet énekara és a paptamási gyülekezet fúvószenekara szolgált. A sírkertben Badea Pavel lelkipásztor arra hívta fel a jelenlévők figyelmét, hogy a látszat ellenére nem a halálé az utolsó szó! Az Úr vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak és a gyülekezeteknek is! (Albert István Zsolt lp.)

Látható szeretet

„Tanulj lányom, mert ha nem tanulsz, utcaseprő lesz belőled...”. Elém jön a bölcs apa figyelmeztetése, amikor újra itt van június: az iskolai tanévzárás és a vizsgák időszaka, meg az a feledhetetlen élmény, amikor végzősként kiléptünk az „Életbe”. Aztán június végén, hajdanán, már a kasza is megcsendült, elkezdődött az aratás. Úgy-hogy abból a korból idéznék előbb egy apró történetet.

Esteledik, a dűlőúton két férfi lépdél, mindegyik vállán kézi kasza. Szorosan a nyomukban egy kisfiú jár, majd a kévekött aszszonyok. Az idősebb karlendítéssel mutatja: „Na, ez volt az én részem”. A fiatalabb nézi, nézi, és a látványt nem hagyja szó nélkül: „Hát, ...ez nem munka, ...ilyen magas tarlót vágni?” „Jól van az!” – jön a visszafelelet, meg egy kézlegyintés: „A kollektíváé!”. Továbbmenve a búzamezőn, feltűnik egy, a többitől elütő parcella, az egyenletesen simára vágott és igen alacsony tarlómaradvány. A kis csapat megáll, a fiatalabb férfi szeme mosolyog. Örül annak is, hogy megmutathatja a munkáját. És pillanatra feledi, hogy mennyire súlyos is a kaszanyél.

Az egyik férfi családunk tagja volt, a másik közeli rokon. Az egyik akkor ereje teljében járt, a másik már közel volt az idős korhoz. Néha eltöprengek életük felől, és csodálkozom, hogy egymástól mennyire eltérő adottságokkal bírtak, de amelyekkel aztán igen nagy hűséggel szolgáltak.

De térjünk vissza a cikket indító mondatunkhoz, amely ilyenképpen folytatódott: „De az nem baj, édes lányom, hogy ha belőled utcaseprő lesz. Mert ha úgy végzed el a munkádat, és majd úgy sepred föl azt az utcát, hogy reá visszanézve elégedett leszel magaddal, akkor minden rendben van.” Pár évvel ezelőtt halottam a történetet, Csermely Péter biológus és hálózatkutató hozta szóba előadásában, egy kedves barátja (Tátrai Ágnes) elmondása alapján.

A példázat értelmezése végett számos gondolati ösvényen elindulhatunk. Van, amely könnyen járható, hiszen melyik szülő ne biztatná gyerekeit a tanulásra és a becsületes munkavégzésre. Van aztán olyan, amely már meredekebb, amelyen „a sorban a sokadik” is dicséretet kap, és „a rangon aluli” is megelégedéssel elfogadott.

Nevezett előadónk az akadémikusi rangig jutott, miközben istenhitében megerősödött. A fenti történet lényegét pedig, meglepő módon, a szeretethez kapcsolja. A munka – érvelése szerint –, ebben a vonatkozásban a jövőre mutat. Arra, hogy megérezzük azt, kinek szól ez, kiért végezzük. És belesűrítjük a munkánkba azt a szeretetet, amelyet azok iránt érzünk, akik majd élvezni fogják a munkánkat. Ilyenképpen pedig „a munka a láthatóvá tett szeretet”.

Csodálatos, ha a világ egymástól távoli pontjain élő hívő emberek (még hozzá különböző korszakokban) a lényeges dolgokról hasonlóan gondolkodnak. Martin Luther King baptista prédikátor

és polgárjogi harcos afroamerikai társait ezekkel a szavakkal intette: „Ha egy embernek utcaseprés a munkája, akkor úgy seperjen utakat, ahogy Michelangelo festett, ahogy Beethoven komponált, vagy ahogy Shakespeare írt verseket. Olyan jól seperje az utakat, hogy a mennynek és a földnek minden lakója megálljon egy percre, s azt mondja: ím, itt élt egy nagyszerű utcaseprő, aki jól végezte a munkáját!”

Szilágyi László, Cleveland

100 éves jubileum lesz Lupényban

„Menjetek be kapuin hálaadással, udvaraiba dicsérettekkel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét! Mert jó az Úr, örökké megmarad kegyelme és hűsége nemzedékről nemzedékre.” (Zsolt 100:4-5).

Isten kegyelmére és szeretetére, száz év áldásaira, gondviselésére emlékezünk Lupényban, ugyanis egy évszázaddal ezelőtt alakult meg hivatalosan a Magyar Baptista Gyülekezet. **2024. augusztus 18-án, vasárnap** szeretnénk ünnepi istentiszteletek keretében hálát adni Istennek a gyülekezet múltjáért.

Szeretettel várjuk a városból elszármazottakat, és mindazokat, akik részt szeretnének venni a jubileumon. Részvételi szándékukat, kérjük, jelezzék telefonon vagy emailen az alábbi elérhetőségeken: **Pap Ferencz** (Lupény) testvérnél a **+40 735 501 681**-es telefonszámon, vagy **Tóth Róbert** lelkipásztornál emailen **tothrobert1@yahoo.com** vagy a **+40 735 500 243**-as telefonszámon jelentkezhetnek!

A Magyarországon és külföldön élők **Szabó Márton** (Magyarország) testvérnél jelentkezhetnek a **+36 20 886 1658**-as telefonszámon.

Tóth Róbert lp.

Levéltári anyagokat keresünk

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy ha rendelkeznek olyan könyvekkel, kéziratokkal, régi fényképekkel, újságokkal, folyóiratokkal, amiktől megválnának, vagy tudnak ilyen jellegű, megtartani nem kívánt hagyatékról, vegyék fel a kapcsolatot Kelemen Sándor Tomi testvérrel, az Erdélyi Magyar Baptista Levéltár levéltárosával, aki válogatás nélkül, szívesen átveszi őket akkor is, ha nem kimonodottan baptista vagy egyházi jellegű anyagokról van szó! Kelemen Sándor Tomi testvér elérhetőségei:

Tel.: 0723-472-783; 0749-015-129

Email: mikesro2002@gmail.com

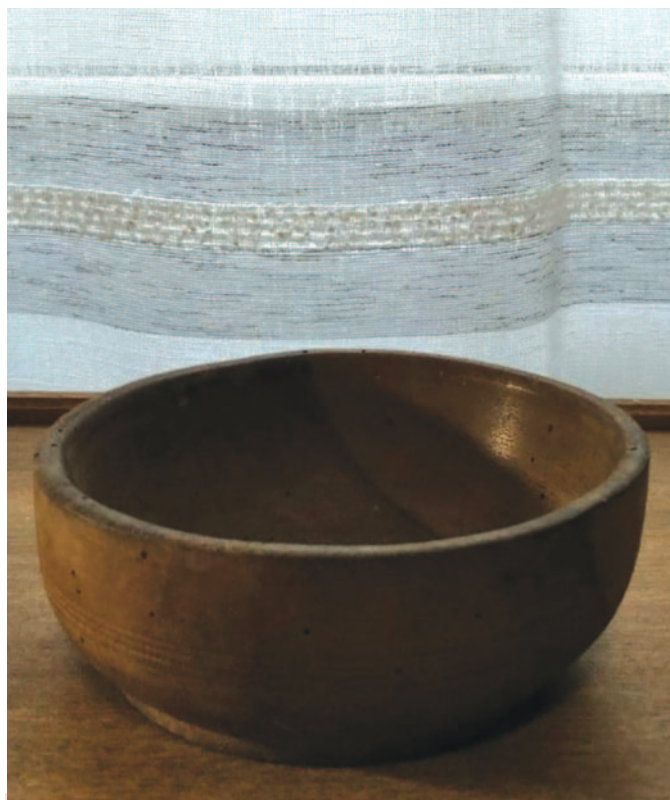
PÉLDA-KÉPEK (V.)

Faperselyes világ

Gyermekkori emlékek idéződtek fel bennem, amikor az újfegyverneki imaház romjai között megtaláltam az egykori gyülekezet régi faperselyét. A kerek tálka alig nagyobb, mint egy férfitenyér, mélynek sem mondható. Épp ilyet adtak kézről kézre annakidején a mi szilágysági gyülekezetünkben is. Belsejét bordó bársonydarabbal bélelték, oldala fényes volt a sok évtizedes használatától. Talán van még itt-ott a szekrények mélyén ezekből a faperselyekből, amik nehézségekkel tűzdelt, de áldott korszakokat idéznek.

Ha ilyen kicsik voltak a perselyek, bizonyára kevés volt a pénz is – gondolná az ember. Igen, a mostanit megelőző történelmi korszakok mindenikében valóban kevesebb pénzük volt elődeinknek. Elég, ha csak a kommunista rendszer időszakára gondolunk, vagy az idősök által sokat emlegetett második világháborúra. Nagyszüleinknek sokszor alig volt mit enniük; négy-öt-hat testvér egyetlen pár lábbelit használt attól függően, ki ment éppen iskolába. Volt, hogy imaházba is meztelenül mentek még a felnőttek is. Még nyomorúságosabb korban, az első világháború idején Isten kegyelméből virágkorát élte a magyar baptista misszió lelkeség és számbeli gyarapodás tekintetében egyaránt. Az a korszak ez, amikor az ifjak, a férfitestvérek színe-javát frontszolgálatra rendelték be; amikor férfiak híján sokfelé megszűntek az ének- és zenekarok; amikor szinte minden családnak volt siratni valója; amikor az idős koruk miatt be nem sorozott lelkipunkások egyenként 20-50-100 gyülekezetet is felügyeltek, mivel a fiatalabb szolgálattelvők távol, a harcmezőn vagy hadifogságban sínylődtek. Szinte felfoghatatlan, hogy ebben az időszakban a Szabad Baptista Szövetség kilenc (!) pénztárt tartott fent! Általánosan osztották Kornya testvér véleményét, miszerint „egy gyülekezeti tag, ha valami nyomós ok miatt nem tud elmenni imaházba, de nem küldi el a perselypénzt, az nem lehet igazi hívő!”

Mint közösség, a „szövetségi járulékkal” mi most csak egyetlen pénztárt tartunk fent. Ezt úgy nevezték egykor, hogy „központi pénztár”. Emellett elődeink rendszeresen támogatták a (2.) kápolnaépítő pénztárt (miközben tombolt a háború, ők imaházépítésekben gondolkodtak); (3.) az országos segélyező pénztárt, (4.) a rokkant prédikátorokat, a misszionáriusok özvegyeit és árváit támogató pénztárt, (5.) a pogánymisszió pénztárt, (6.) az országos misszióiskolai pénztárt, (7.) a hadiözvegyeket és árvákat támogató pénztárt, (8.) a katonai missziópénztárt (ezerszámra küldtek ki Bibliákat, keresztyén irodalmat is tartalmazó csomagokat a hívő katonáknak, hogy ne maradjanak lelki táplálék nélkül, és hogy miszsiózni tudjanak bajtársaik között); (9.) a Szövetség köz-

ponti lapját, Az Igazság Tanúját segélyező pénztárt. És mindez abban az időszakban, amikor otthon általában csak a nők, a gyermekek, az öregek és a betegek lehettek! Micsoda célok! Micsoda odaadás! Minél nagyobb volt a baj, a megpróbáltatás, annál inkább odaszánták magukat az Úrnak, és annál lelkesebben adakoztak Isten országa ügyéért. Ennek az imádkozó, lemondásra és önzetlen szolgálatra kész lelkiületnek is betudható, hogy 1914-ben Kornya Mihály 420 személyt merített alá. 1915-ben 50, 1916-ban 43, 1917-ben 48 és 1918-ban 47 alkalommal volt bemerítési ünnepély a Szabad Baptista Szövetségben. Hát ilyen volt az a faperselyes világ! Nekünk lehet-e mentségünk a kényelemszeretetre, a közömbösségre, a szűkmarkúságra?

Kiss Lehel lp.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605